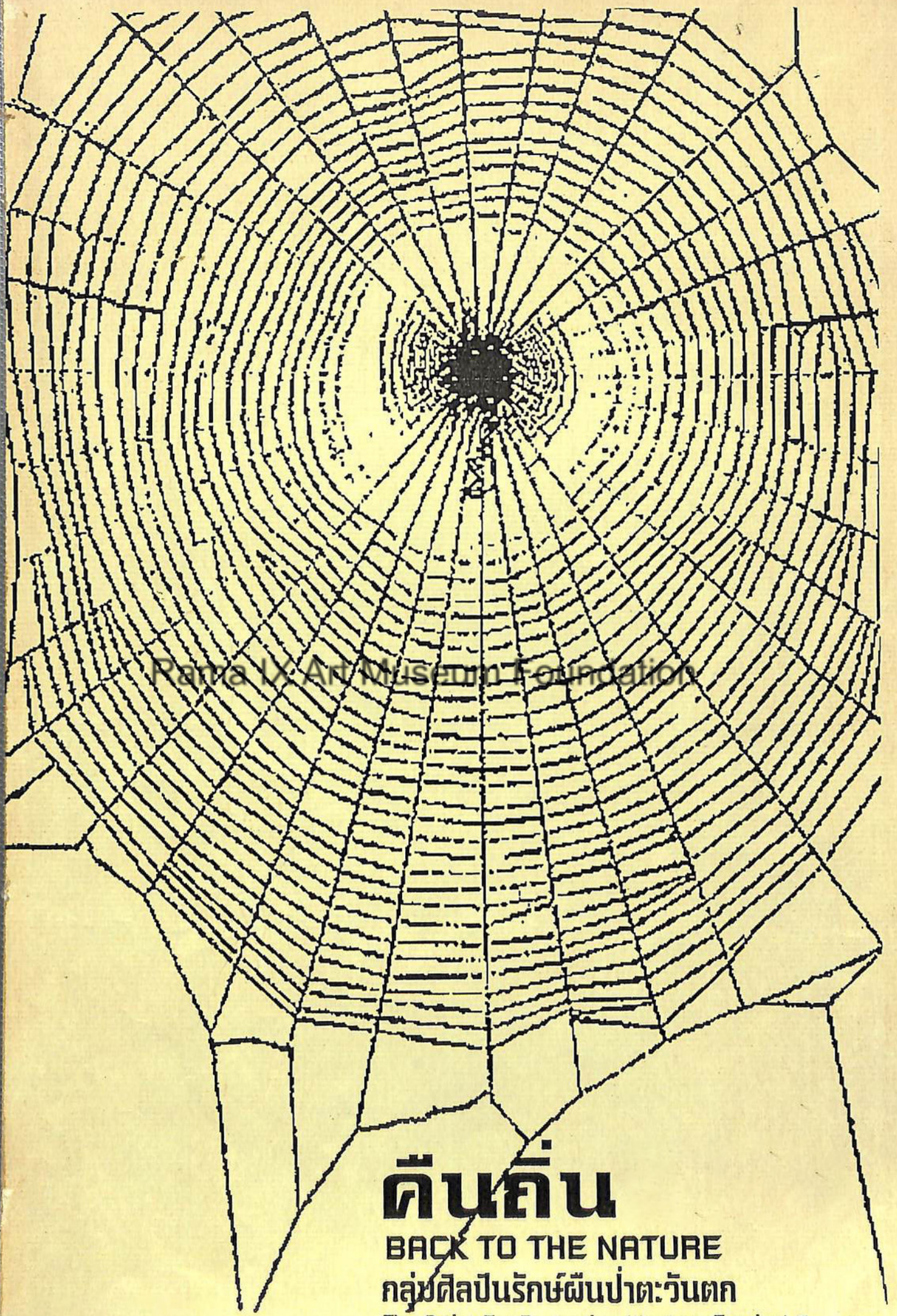

Rama IX Art Museum Foundation

คืนถิ่น

BACK TO THE NATURE

กลุ่มศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก

The Artist For Protection Western Tropical Forest

Rama IX Art Museum Foundation

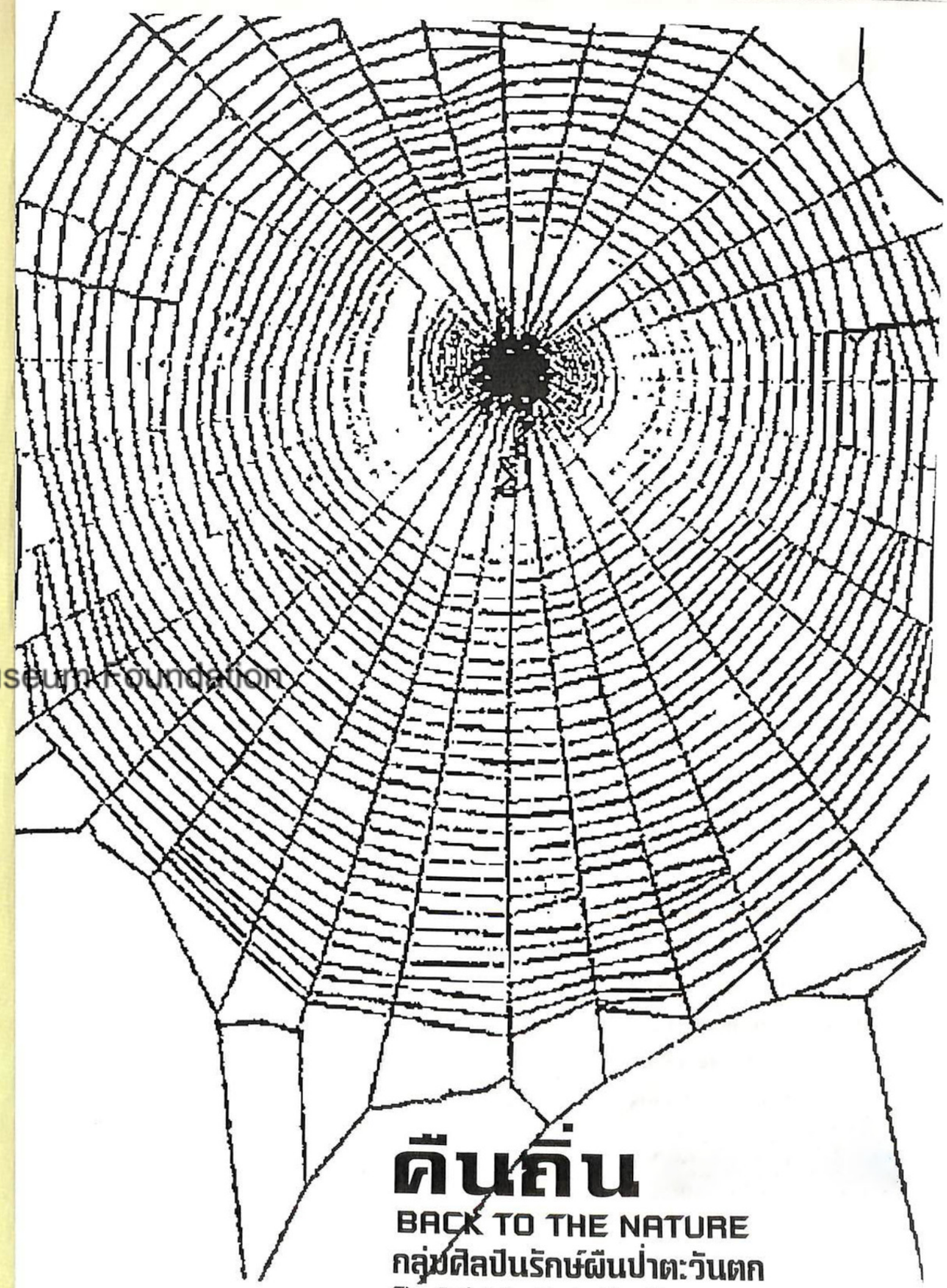

คืนถิ่น

BACK TO THE NATURE

กลุ่มศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก

The Artist For Protection Western Tropical Forest

สถาบันปฏิบัน
PATIPUN INSTITUTE

Rama IX Art Museum Foundation

จัดนิทรรศการศิลปกรรมกลางแจ้ง
ครั้งที่ ๕

"คืนถิ่น"
BACK TO THE NATURE

โดย "กลุ่มศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก"
The Artist For Protection Western Tropical Forest

อินสนธิ์ วงศ์สาม	**INSON WONGSAM**
ประยุทธ ฟักผล	**PRAYOOTH PHAGPOL**
อิทธิ คงคากุล	**ITTHI KHONGKHAKUL**
วิโชค มุกดามณี	**VICHOKE MUKDAMANEE**
ศราวุธ ดวงจำปา	**SARAVUTH DUANGJUMPA**
สมภพ บุตราช	**SOMPOP BUDTARAD**
วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร	**WIJIT APICHATKRIENGKRAI**
นิวัตน์ สุริยินทร์	**NIWAT SURIYIN**
คงศักดิ์ กุลกลางดอน	**KONGSAK GULGLANGDON**

ป่า มิอาจดำรงอยู่ได้ด้วยต้นไม้ต้นเดียวหรือสัตว์ป่าเพียงตัวเดียว ธรรมชาติได้เรียงร้อยสายใยแห่งชีวิตของมวลพรรณพืช พันธุ์สัตว์ให้เป็นหนึ่งเดียวกันเช่นเดียวกับผืนป่าตะวันตกทั้งผืน ซึ่งมิอาจฉีกแบ่งได้ "ศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก" จะเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการหลอมรวมป่าตะวันตกให้เป็นป่าผืนเดียวดังเดิม

Rama IX Art Museum Foundation

องค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วม

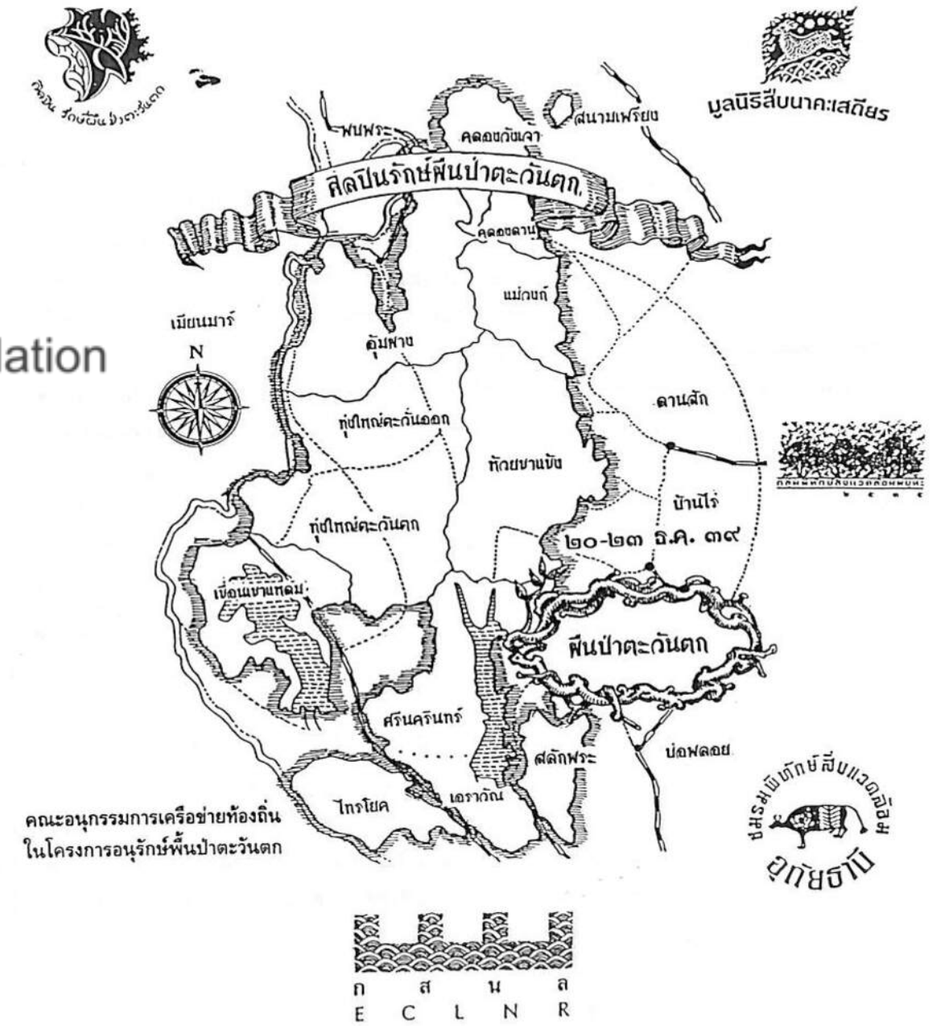

โครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก

โครงการ ๕ "คืนถิ่น"

เราชาวไทยจะนำพาชาติไทยไปทางไหนกัน

นับตั้งแต่ชนชั้นนำของไทยตัดสินใจจะพัฒนาเศรษฐกิจสังคมตามแบบอย่างของประเทศทุนนิยมศูนย์กลาง ชนชั้นนำไทยได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขึ้นภายใต้การกำกับดูแล (ควบคุม) ของสหรัฐอเมริกา

ชนชั้นนำของไทยเดินตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ นั้นมาตั้งแต่แผนที่หนึ่งจนมาถึงแผนที่แปดสังคมไทยมีความทันสมัยทางด้านวัตถุมากขึ้นกว่าเดิม แต่ถ้าพิจารณากันให้ถ่องแท้ว่าได้ "พัฒนา" คุณภาพชีวิตของพลเมืองไทยได้ทั่วถึงและแท้จริงหรือไม่ เราจะตอบว่าอย่างไร

Rama IX Art Museum Foundation

เราเริ่มจากขายทรัพยากร บุกเบิกป่าไม้ ขยายพื้นที่ปลูกพืชไร่เพื่อสนองต่างชาติ เราได้ถนนหนทางมา แต่สูญเสียทรัพยากรป่าไม้ไปมหาศาล มันคุ้มกันหรือไม่

จากนั้นเราเริ่มขยายอุตสาหกรรมผลิตสินค้าทดแทนการนำเข้า เราขายลูกหลานเกษตรกรของเราไปเป็นกรรมกรรับจ้างในเมือง ตลาดแรงงานกรรมกรเติบใหญ่จึงยิ่งต้องเร่งทำลายภาคการเกษตรในชนบทให้ล้มละลาย เพื่อให้ลูกหลานชาวไร่ชาวนาสิ้นไร้หนทาง ต้องเข้าเมืองเพื่อขายแรงงานราคาถูกให้นายทุนอุตสาหกรรม เราได้สินค้าอุปโภคบริโภคทดแทนการนำเข้าเพียงพอในตลาดแต่เราต้องแลกเปลี่ยนสูญเสียอนาคตของลูกหลานเกษตรกร เกษตรกรต้องล้มละลายไปเป็นจำนวนมากมันคุ้มกันหรือไม่

ต่อมาเราเริ่มปีกกล้าขาแข็งขึ้น ชนชั้นนำตั้งเป้าหมายมองไกลไปที่ การขยายอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ชนชั้นนำไม่เคยให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจภาคการเกษตรอันเป็นรากฐานของสังคมไทย พวกเขาต้องการเพิ่มยอดสินค้าอุตสาหกรรมส่งออก เราก็ส่งออกได้ แต่เป็นการรับจ้างประกอบชิ้นส่วนแล้วส่งออกเท่านั้นเอง

แล้วก็ถึงยุคที่ GDP ภาคอุตสาหกรรมแซงหน้าภาคการเกษตร ชนชั้นนำไชโยโห่ร้องดีใจว่าประเทศไทยได้เป็น NICs กับเขาบ้างแล้ว ความหลงลำพองทำให้ขยายเศรษฐกิจกันอย่างไร้สมดุลย์ธนวาณิช-การค้าเงินเก็งกำไร การค้าหุ้น ยิ่งย้ำมายาคติให้ฝังลึก

จากนั้นกระแสโลกาภิวัฒน์-เสรีนิยมใหม่ ที่ต้องการทลายพรมแดนทางเศรษฐกิจได้ถาโถมเข้ามอมเมาชนชั้นนำไทยให้ลุ่มหลง จึงหลงเล่ห์กลทุนข้ามชาติ เปิดตลาดไทยเสรีเงินกู้ไหลบ่าท่วมประเทศ แต่ครั้นทุนข้ามชาติดึงเงินกลับ ไทยก็ล้มพับอยู่กับที่

บัดนี้ผ่านมาสี่ห้าปี พวกเขาชนชั้นนำยังอยู่ดี แต่พวกเราราษฎรเป็นอย่างไรคงไม่ต้องบรรยาย

เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจสังคมร้ายแรงดังกล่าว สังคมไทยเกิดกระแสหันหวนมาทบทวนอัตลักษณ์ (Identity) และภูมิปัญญาดั้งเดิมของชาติไทย

อันที่จริง มีผู้สวนกระแสโลกาภิวัฒน์ออกมาตักเตือน สะกิดรั้งให้หยุดคิดใคร่ครวญมานานแล้วแต่ชนชั้นนำมิได้ให้ความสนใจ

กระแสหวนหันกลับสู่อัตลักษณ์ความเป็นไทยขณะนี้จึงมีธาตุแท้สองอย่าง

กระแสหนึ่งที่ชนชั้นนำปลุกสร้างขึ้น ซึ่งแท้จริงแล้วเป็นการดึงชนชั้นล่างให้เข้ามาปกป้องชนชั้นบน เราจะเห็นได้ว่า พร้อม ๆ กับการมีคำขวัญปลุกค่านิยมท้องถิ่น ภูมิปัญญาพื้นถิ่น อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รักษ์ป่า รักษ์ธรรมชาติ ก็มีการกีดกั้นภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น เรื่องสุราเถื่อนการบุกรุกทำลายป่า การปฏิเสธแนวคิด "ป่าชุมชน" เกิดขึ้นด้วย

อีกกระแสหนึ่งเป็นการเคลื่อนไหวของประชาชนผู้รักความเป็นไท

ภายนอก ดูเหมือนสองกระแสนี้จะก้าวไปในทิศทางเดียวกัน

แต่คอยดูเถิด ของจริงของปลอม ในที่สุดก็จักพิสูจน์กันได้

"คืนถิ่น" คืนสู่ความเป็นไทย สังคมไทยจะก้าวไปทางใด

จะคืนถิ่นแบบหลบเลี่ยแผลชั่วคราว พอเศรษฐกิจฟื้นฟ่าขึ้น ก็ออกมาซ่าผิดทางกันอีก

หรือจะ "คืนถิ่น" อย่างแท้จริง สร้างความเป็นไท ทางด้านเศรษฐกิจไม่เป็นทาสทุนนิยมข้ามชาติ ทางด้านการเมืองมีประชาธิปไตยภาคประชาชนที่เข้มแข็ง ทางด้านอุดมคติมีอัตลักษณ์และจริยธรรมสูง

กลุ่มศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก ตระหนักถึงปัญหานี้มาตลอด

"คืนถิ่น" จึงเป็นรูปแบบการสร้างสรรค์งานศิลปอีกรูปแบบหนึ่ง ตามความคิดตามอุดมคติ และตามความถนัดของตัวเอง

*จาก**ป่าถึงชนบท** เหล่าศิลปินจึงนำเสนอผลงานนิทรรศการศิลปกลางแจ้ง เล่นกับสภาพแวดล้อมต้นไม้ ห้องทุ่ง พื้นดิน ลำธาร สระน้ำ สอดคล้องกลมกลืนกับธรรมชาติแวดล้อมความเป็นอยู่ของชนบท ตามคติแห่งจิตสำนึก "คืนถิ่น" ที่ยังพอหลงเหลือลมหายใจอยู่บ้าง*

"กลุ่มศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก" จำต้องหยุดการแสดงไปหนึ่งปี คือปี ๒๕๔๔ เพื่อทบทวนบทบาทการเดินทางที่ผ่านมา เพื่อปรับโครงสร้างของกลุ่มใหม่ เพื่อเน้นจุดประสงค์ที่แท้จริงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความสัมพันธ์ของศิลปกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น แต่ ไม่ว่ายุคใดสมัยใด ต้องยอมรับว่าศิลปจะเดินทางล้ำหน้าไปไกลเสมอ ช่องว่างจึงเกิดขึ้น กระบวนความคิดของศิลปินได้ตระหนักถึงข้อนี้ การนำเสนอรูปแบบการแสดงศิลปกรรมกลางแจ้ง ภายใต้ชื่อ **"คืนถิ่น"** จึงปรากฏชัดเป็นรูปเป็นร่างขึ้น มีความกลมกลืน ไม่มีข้อขัดแย้ง ทั้งมีความเป็นตัวตนของศิลปินเหมือนเดิม ***มีอิสระในการคิดและเลือกใช้วัสดุทุกรูปแบบ จากใบหญ้าบนท้องนา ถึง อุปกรณ์ไฮเทค กลมกลืนกันไปกับสิ่งแวดล้อม ประติมากรรมนิ่งสงบถึงความเคลื่อนไหว ประติมากรรมเปล่งเสียงได้ ประติมากรรมหมุนได้และลอยน้ำได้ ภาษาของศิลปสื่อสรุปอยู่ในทุกกระบวนการ***

ในการแสดงศิลปกรรมกลางแจ้งครั้งนี้ นับเป็นครั้งสำคัญ ของภูมิภาค ที่งานศิลปได้เปิดโลกได้กว้างและหวังผล ความเท่าเทียมทางความคิด จะหยั่งรากลึกซึ้งให้แก่ชุมชน และเยาวชนของชาติ

เราหลงลืมตัวไปชั่วขณะ ว่าครั้งหนึ่งศิลปเคยฟูเฟื่องอยู่ในจิตใจของทุกผู้ทุกนาม วัตถุนิยมนั่นเอง ที่เป็นตัวนำพาเราห่างไกลจาก **"เกียรติยศ"** ที่เราเคยมีและเคยเป็น ***ความละเอียดอ่อนแห่งความเป็นพุทธะหายไป เรายิ่งยัดเยียดและจำใจรับอารยะธรรมต่างชาติ ทางทีวี ทางศูนย์การค้า และทางความเป็นวิถีชีวิต เทคโนโลยีเกลื่อนกลาดในท้องนา การลงแขกเป็นตำนานเอาไว้เล่าให้ลูกหลานฟัง คันไถที่อ่อนโค้งสวยงามจากใจที่ปราณีตของชาวนาหายไปด้วย***

เราลืมกันไปจริง ๆ ว่าจะไปตามหาใจปราณีตได้ที่ไหน **"เกียรติยศ"** เป็นคำสวยก็จริง แต่ถูกธนาคารทำลายจนย่อยยับ **"เงิน"** ระบายสีมนุษย์จนขาดสุนทรียะภาพ พระในวัดสนุกสนานกับการใช้สีทา**กำแพง** อุโบสถ วิหาร กุฏิ และ ทาสีกา

การทำใจให้นิ่งสงบ สมถะ และสำรวจตัวเองทุกลมหายใจเข้าออกว่าเราคือใคร เราจะไปไหน และต้องการอะไร

ธรรมมะ	คือ	**ธรรมชาติ**
ธรรมชาติ	คือ	**ความงาม**
ความงาม	คือ	ศิลป
ศิลป	คือ	ศิล

ทั้งศิลป และ ศิล คือความกลมกลืน คือดวงไฟส่องสว่างอยู่ในจิตใจมนุษย์ตลอดมา ถ้าออกมาจากโลกวัตถุได้ สุนทรียะจะกลับคืนมา ศิลปและศิลจะตามมาอยู่กับใจเราอย่างถาวรอีกครั้งหนึ่ง

(ประยุทธ ฟักผล)
ประธานโครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก

คณะกรรมการโครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก

ประธานที่ปรึกษา	อ.รตยา จันทรเทียร	
ที่ปรึกษา	คุณชัชวาลย์ พิศดำขำ	อ.เปรื่อง เปลี่ยนสายสืบ
	อ.นนทิวรรธน์ จันทนะผลิน	คุณอุดม จรัสจรุงเกียรติ
	ดร.ธีรภัทร ประยูรสิทธิ	อ.ธงชัย รักประทุม
	คุณสุรชัย จันทิมาธร	คุณมงคล อุทก
	อ.ปัญญา วิจินธนสาร	อ.อิทธิ คงคากุล
ประธาน	ประยุทธ ฟักผล	
รองประธาน	อ.วีรศักดิ์ สาเลยยกานนท์	
	ประกอบ อินชูพงษ์	
	อ.วิโชค มุขดามณี	
	สวัสดิ์ มุนีเวช	
เลขานุการ	อดิศักดิ์ จันทวิชานุวงษ์	
เหรัญญิก	วิไลวรรณ จันทร์พ่วง	
ประชาสัมพันธ์	ทองแถม นาถจำนง	
	กรุณา จันทร์จินดา	
	วิจิตร อภิชาติเกรียงไกร	
กรรมการ	คณะกรรมการผืนป่าตะวันตก	
	อ.สราวุธ ดวงจำปา	
	ปรีชา การะเกตุ	
	ประวิทย์ มาศรังสรรค์	
	มานะ ภู่พิชิต	
	อ.เผ่า เอี่ยมสะอาด	
	วันชัย ไทยานันท์	
	อ.อารีย์ อินยะวงษ์	
	สุธน สุขพิทักษ์	
	นาวิน เบียดกลาง	
	ปาริชาติ ปรียาโชติ	
	ภินันท์ โชติรสเศรณี	
	ถวิล พึ่งสุข	
	สุรยุทธ รุทระกาญจน์	
	จรรยา กวางแก้ว	
	ผู้แทนเยาวชนนครสวรรค์	
	ผู้แทนเยาวชนอุทัยธานี	
ผู้ประสานงาน	สมภพ บุตรราช	
	นิวัตน์ สุริยินทร์	
	ภานุเดช เกิดมะลิ	

Rama IX Art Museum Foundation

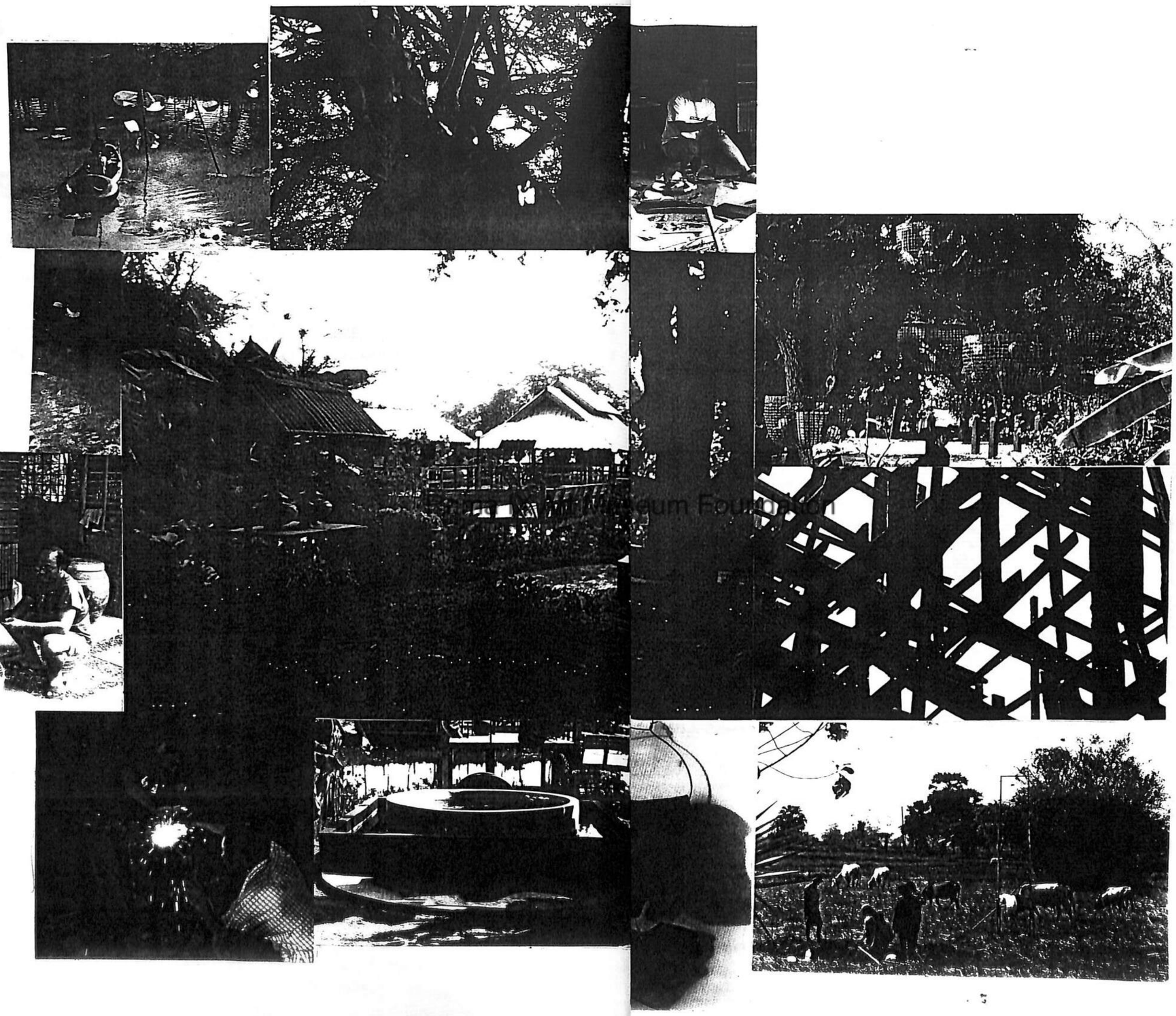

Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

"ปฏิปัน" หมายถึง : ผู้ดำเนินไปแล้ว ผู้บรรลุแล้ว ตรัสรู้แล้ว นักปราชญ์
ในกระบวนการความคิดของ "มูลนิธิสถาบันปฏิปัน" คือผู้ที่เลือกดำเนินด้วยวิถีทางของตัวเอง ค้นพบด้วยตัวของตัวเอง ผู้ที่แสวงหาสัจจะแห่งความเป็นตัวตนแห่งตนเอง ผู้ที่จุดประกายไฟแห่งความเป็นปราชญ์ชัดแจ้ง ผู้บรรลุแล้ว แห่งสัจจะธรรมและมีปณิธานแรงกล้าที่จะช่วยสังคมไปในทิศทางที่ดีงาม

รูปทรงของสัญลักษณ์ "มูลนิธิสถาบันปฏิปัน"
เป็น ฉัพพรรณรังสี เปลวไฟแห่ง ปัญญา บนเกศของพระพุทธองค์ ประดุจให้ความสว่างไสว แก่มนุษยชาติ
รูปทรงของเปลว พริ้วไหว อ่อนหวาน เป็นศิลปชั้นสูง
รัศมีรอบและล้อมเปลวเวียนซ้าย เป็น ทักษิณาวรรต ตามคติของพุทธะ

สีของสัญลักษณ์ "มูลนิธิสถาบันปฏิปัน"
สีเขียว ใบไม้ในวงกลมรอบ "ฉัพพรรณรังสี" เพื่อเน้นความสำคัญของสัญลักษณ์
๑ สีเขียว เป็นสีของวันพุธ ซึ่งเป็นวันกำเหนิดของ "มูลนิธิสถาบันปฏิปัน"
๒ พุธ หมายถึง พุทธศาสนา
๓ สีเขียว เป็นสีของใบไม้ เป็นธรรมชาติ

สีของฉัพพรรณรังสี
ในรูปทรงเปลว เป็น สีทอง หมายถึงความมั่งคั่งในพุทธปัญญา
รัศมี เป็น สีขาว เสริมสร้างพลัง ส่องสว่างตลอดกาล

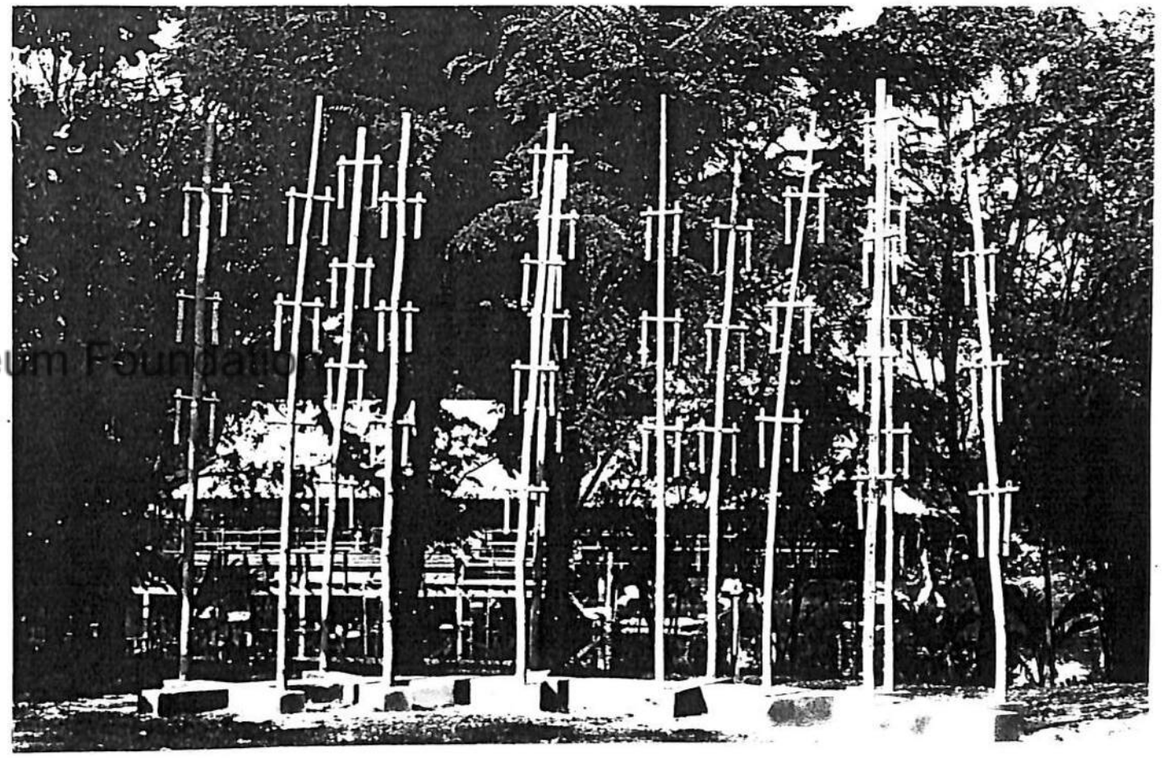

ศิลปิน : อินสนธิ์ วงศ์สาม
Artist : Inson Wongsam

แมงขี้เบ้า เข้าแล้วกลิ้งลงจากเขา
ตกลงเอาใส่หน้าผา ก็หาว่าสนุกเอา
ต้นไม้จ้องดูเขา แมงขี้เบ้าก็เล่าไป
พอนกเจ้าเห็นเข้า แมงขี้เบ้าก็หลบหาย

อินสนธิ์ วงศ์สาม
INSON WONGSAM

ศิลปินแห่งชาติ

Exhibition and Prizes

1957 National Exhibition of Thailand International Exhibition - Japan

1958 Exhibition of Contemporary Thai artists - Bangkok Second prize for drawing Third prize for painting

1959 National Exhibition of Thailand : Third prize for painting

1960 Second prize for graphic art

1961 Tourist Organization for Thailand - One man show

1962 All India Fine Arts Society of New Delhi - Two man show

1962 Gilganesh Gallery, Tehran, Iran - One man show

1962 The Arts Council of Pakistan, Karachi - One man show

1963 Consulate de France-Istanbul - One man show

1964 Galerie Fuchs, Vienna, Austria - One man show

1966 Galerie de Haut Pave, Paris - One man show

1967 Lichfield Gallery, Conn : USA - One man show

1967 International Exhibition of Brazil

1968 One Eleven Gallery, New York - One man show

1969 De Mena Gallery, New York - One man show

1974 Silpakorn University - Nakhon Prathom, Thailand - One man show (Sponsered by the Interior Research Co.)

1975 USIS Chiengmai, Thailand - One man show

1977 Hor Silp bhirasri Institute of Modern Art. Dice Group show

1980 Alliance Francaise - Bangkok - One man show

1985 USIS Chiengmai, Thailand - One man show

1985 Exhibition of Fine Arts - people's republic of china

1986 Thai invesment and securities - Group show

1987 Northern Thai Artists, Monthien Hotel Bangkok, Thailand

1988 Pasang Lumphun, Thailand - One man show on the occasion of the annual Cotton Weaving and quilt making Festival

1991 National Gallery, Chao Fa road, Bangkok - One man show

1992 National Bank of Thailand - Group show

1993 Design Com-bini Co., Ltd. - One man show

1996 Rama IX Foundation - Sirikit Centre - Group Show

1997 Marsi Gallery - Pantip Art Centre - Group Show, Artists save the western Thai Forests

1998 National Gallery - Bangkok - Group Show - Artists save the Forests

1998 Bangkok City Art Project for Asian Games - Group show

1999 National Gallery, Chao Fa Road, Bangkok - One man show

Rama IX Art Museum Foundation

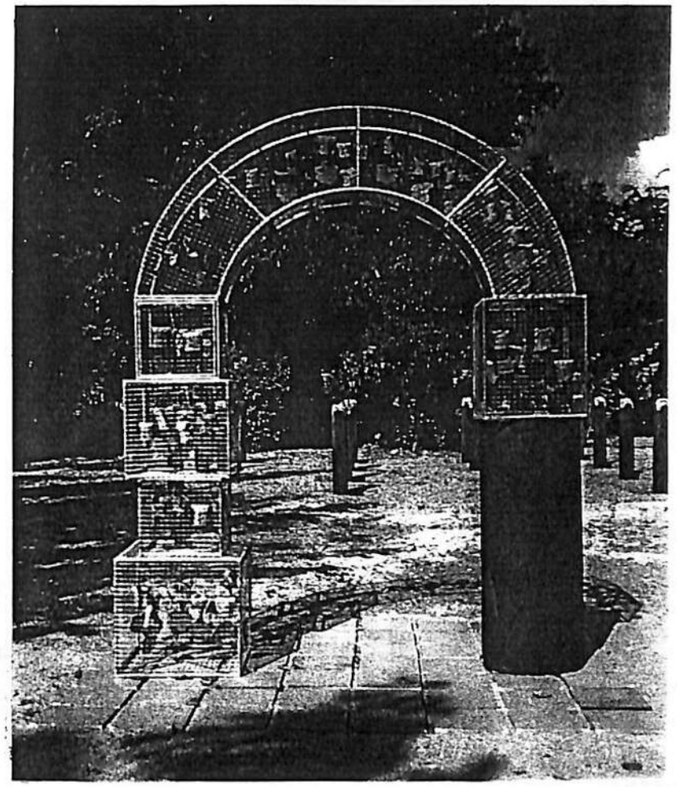

๑. ประตูสังวาส
Gate Heaven

๒. สัญญาณสังวาส
Soul and Sound of love

ศิลปิน : ประยุทธ ฟักผล
Artist : Prayooth Phagpol

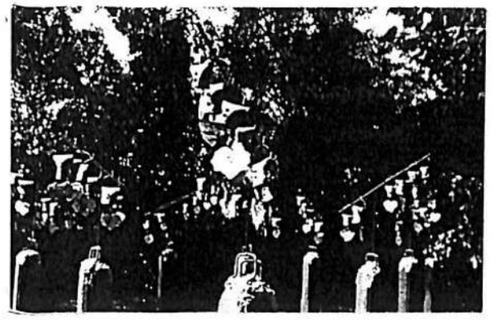

ความคิด

เมื่อสัญญาณกังวานขึ้น เสียงหวีดหวิวผ่านยอดข้าว ดินท้องนา ม้วนตัวตามกระแสแรงลมและน้ำ ไฟราคะ บรรจงละเมียดละไม บทอัศจรรย์เป่ามนต์สามคาบ ย้ำเตือนทุกสิ่งยังมีชีวิตดังเดิม และเกิดมาจาก ดิน น้ำ ลม ไฟ เป็นเบื้องต้น

หัวเชื้อมนุษย์ชาติปฏิสนธิขึ้นบนโลกใหม่ ท่ามกลางความสมดุลย์ทางธรรมชาติ ขอพื้นที่จากโลกและจักรวาลสักผืนหนึ่งได้ไหม.....เพื่อเผื่อแผ่แก่มนุษย์เผ่าพันธุ์ใหม่ ที่เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม ไม่เบียดเบียนโลกธรรมชาติ ต้องการสัจจะธรรมที่มีอุณหภูมิแห่งความเสมอภาค มีความงามทางสุนทรียะเป็นอาหาร หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ เติบโตกล้าแกร่ง รับร้อน หนาว ได้ทุกสภาวะโลก ในนิมิตรคืนเดือนมืด บอกว่า ศานติสุขมีจริง..... มนุษย์กับธรรมชาติ จะอยู่ร่วมกันได้อย่างลงตัว

ประยุทธ ฟักผล
PRAYOOTH PHAGPOL

ศิลปินดีเด่น สาขาทัศนศิลป นครสวรรค์

เกิด พฤหัสบดีที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๔๘๓

การศึกษา

ศิลปบัณฑิต จิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานแสดงเดี่ยว

๒๕๒๙ : หอศิลป เดอะซิกเนเจอร์
๒๕๓๐ : เฮอลิเทคคลับ กรุงเทพฯ

ร่วมแสดง

๒๕๐๔ : โรงเรียนเพาะช่าง
: ศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ ๑๒
๒๕๐๕ : ศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ ๑๓
: วังสวนผักกาด
๒๕๐๖ : ศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ ๑๔
: สำนักกลางคริสเตียน
: หอศิลปปทุมวัน
: ทรีโอแกลเลอรี่
: ศิลปกรรมที่ประเทศมาเลเซีย
๒๕๑๐ : ที่ศูนย์ศิลปเมฆพายัพ
๒๕๑๑ : ที่หอศิลปพีระศรี
๒๕๑๒ : ที่อเมริกา
๒๕๑๓ : ที่ฮิโรชิมา ประเทศญี่ปุ่น
๒๕๑๘ : การแสดงศิลปกรรมระหว่างศิลปินอาเซียน
๒๕๒๗ : ที่รีเวอร์ซิตี้ กรุงเทพฯ
๒๕๓๐ : หอศิลป ซิกเนอเจอร์ ปทุมวัน
๒๕๔๐ : ๕๕ ปี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
ณ หอศิลปแห่งชาติ เจ้าฟ้า
: โครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก ครั้งที่ ๑
ณ หอศิลปมารศรี วังสวนผักกาด
: นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ ศิลปะแห่งรัชกาลที่ ๙
ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
๒๕๔๑ : โครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก ครั้งที่ ๒
ณ หอศิลปแห่งชาติ เจ้าฟ้า
: นิทรรศการเทอดพระเกียรติ ครบรอบ ๗๒ พรรษา
รัชกาลที่ ๙ ณ โรงแรมฟอร์จูน
๒๕๔๒ : โครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก ครั้งที่ ๓
ณ หอศิลปแห่งชาติ เจ้าฟ้า
: "ศิลปินกับสายน้ำ" ณ โรงแรมอิมพีเรียลควีนส์ปาร์ก
๒๕๔๓ : โครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก ครั้งที่ ๖
ณ หอศิลปแห่งชาติ เจ้าฟ้า
: ศิลปกรรมเพื่อ ศิลป์ พีระศรี
ณ หอศิลป มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

รางวัล

๒๕๐๓ : รางวัลที่ ๑ (จิตรกรรม) โรงเรียนเพาะช่าง
๒๕๐๔ : รางวัลที่ ๓ (จิตรกรรม) ศิลปกรรมแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๒
๒๕๐๕ : รางวัลที่ ๓ (จิตรกรรม) ศิลปกรรมแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๓
: รางวัลและทุนการศึกษา จากวังสวนผักกาด
: รางวัลที่ ๓ (จิตรกรรม)
สำนักกลางนักเรียนคริสเตียน กรุงเทพฯ
๒๕๐๖ : รางวัลที่ ๓ (จิตรกรรม) ศิลปกรรมแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๔
: รางวัลที่ ๒ (ประติมากรรม)
สำนักกลางนักเรียนคริสเตียน กรุงเทพฯ
๒๕๔๐ : ประธานโครงการศิลปินรักษ์ผืนป่าตะวันตก
๒๕๔๓ : ศิลปินดีเด่น ด้านทัศนศิลป ของจังหวัดนครสวรรค์
๒๕๔๕ : ประธานมูลนิธิ สถาบันปฏิปัน

Rama IX Art Museum Foundation

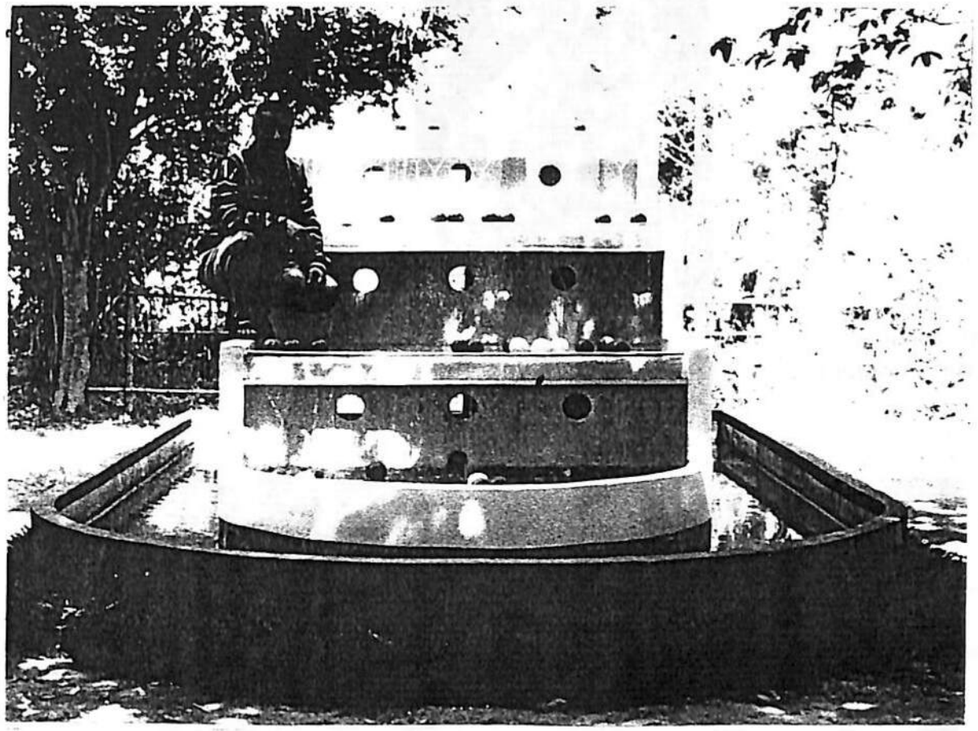

"สายน้ำที่ไม่ไหลกลับ"
"Current of No Return"

ศิลปิน : อิทธิ คงคากุล
Artist : Itthi Khongkhakul

ความคิด

มีความประสงค์ที่จะสร้างประติมากรรมให้เคลื่อนไหวได้ อีกทั้งสามารถใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้
ได้กำหนดให้น้ำเป็นสื่อในการแสดงออก โดยสร้างประติมากรรมเป็นน้ำตก เพื่อแสดงถึงพื้นที่ดินในประเทศไทยที่มีระดับความสูงต่ำแตกต่างกัน และแสดงถึงคุณประโยชน์ของน้ำที่มีต่อมวลมนุษย์มากมาย รวมทั้งสิ่งที่มีชีวิตอื่นๆด้วย เมื่อน้ำไหลผ่านไป ณ ที่ใดก็จะไม่หวลกลับมาอีก เช่นเดียวกับเวลาและโอกาสในชีวิตของคนเรา ผู้อาวุโสคนไทยในอดีต จึงมักจะกล่าวตักเตือนลูกหลานเป็นคำพังเพยว่า "น้ำขึ้นให้รีบตัก" ซึ่งหมายความถึงเวลาและโอกาสที่ไม่คอยใคร เมื่อเวลาและโอกาสมาถึงเราอย่าได้ปล่อยให้เวลาและโอกาสผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะมันจะไม่หวลกลับมาอีก
ลูกบอลล์สีต่างๆ ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนมนุษย์เผ่าพันธุ์ต่างๆที่ต้องอาศัยน้ำหล่อเลี้ยงชีวิต